

SÕNUMITOOJA

su on see, et olla osanik umbes kümme-konnanas mittebörsiettevõttes. Eesmärk on olla igas firmas suuruselt teine aktsionär, mitte võtta esimese kõige kõrgema tipu muresid, loobuda seega võimust ning omada rohkem vaba aega. Iseenesest on see tore strateegia, mis on ka näiteks Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga üks põhilisi strateegilisi nurgakive,” iseloomustab ta.

JUHTIMINE VÕTAKS PERELT AJA

Kunst selles strateegias on heade partnerite leidmine. “Kui küsida, mida ma tööalaselt konkreetset teen, siis ma kõige rohkem analüüsin ja mõtlen, kellega ma tahaks ja saaksin äri koos ajada.” Võib-olla ta sellepärast ei olegi osalenud enam tegevjuhtimises, sest direktor ei saa olla vaid poole kohaga. “Kui tegeled tegevjuhtimisega, pead pühenduma sellele täielikult. Mul võtavad lapsed palju aega,” tõdeb Mõis.

Jüri Mõisal on viis last, kellest kaks on juba täiskasvanud ja oma perega, kaks koolis ja pesamuna käib veel lasteaias. Isa suur ajakulu on autosõit, sest just isa on see, kes hommikul lapsi kooli ja lasteaeda viib, pärast trenni ja siis koju. “Paljulapselistel peredel on see probleem, et kogu ühiskond on disainitud ühele lapsele. Kui sul on kolm last, siis sul on kolm vabariigi aastapäeva kontserti, kolm emadepäevakontserti ja kolm isadepäevakontserti. Iga laps tahab hoolt ja üritusi, kus vanemad kohal oleks,” naerab Mõis.

Suurtest lastest on üks Eestis ja teine praegu välismaal. “Mõlemal on välismaa mehed, mõtisklevad, kas jäävad siia või sinna. Neil on mõlemal lapsed. Kui nad kooli lähevad, siis peab otsustama, kuhu jäävad,” ütleb Mõis.

KUI OLED LÕPUKS PLUSSIS, ON HÄSTI

Mõisa elus on olnud nii võite kui ka kaotusi. Aga ta ütleb, et kui lõpuks oled plussis, on ikkagi hästi. Vahepeal on tal mõte olnud, et peaks üldse ettevõtlusest ära minema. “Kui saad mingi kaotuse osaliseks, siis mõtled: milleks mul seda vaja oli. Olen perekonnale ohtlik, kui nii palju raha kaotan. Nüüd on jälle paremad ajad ja lähen sedasi lõpuni välja. Et jäängi igaveseks ärisse nagu Ülo Pärnits – kõva vanamees ja eeskuju,” lausub Mõis.

Oma kaotusteks peab ta kaht edukat, kuid pankrotistunud kinnisvarafirmat Kodumajagrupp ja Alsberg. “Olen saanud sealt ka väga häid kogemusi ja nippe, kuidas inimesi paremini ära tunda,” iseloomustab ta. “Suurteks võitudeks võib pidada investeerimist Hansapanka ja raudteevaguniäri,” märgib Mõis. Tulevikus tahab ta investeerida toiduainetööstusesse ja endiselt pakuvad talle huvi energeetikaprojektid.

REFORMI VAJALIK PUHASTUS

Peale ettevõtluse on Mõis tegutsenud ka poliitikas – 1990. aastate lõpus oli ta siseminister, Tallinna linnaapea ja kuulus 2003. aastani Isamaaliitu. Mida endine poliitik praegusest olukorrast arvab? “Miski nagu häirib, aga mulle tundub, et poliitiline protsess on väga hea. Olen väga rahul, et Reformierakonna praeguste liidrite pale tuli päevavalgele. Mina tean neid väga hästi, sest töötasin Tallinna linnavalitsuses, kui sama meeskond – Kristen Michal, Maret Maripuu, Keit Pentus, Urmas Paet, Arto Aas – oli kõik Tallinna Reformierakonna noortekogus, mis mängis Tallin-

Oma viie lapsega veedab Mõis palju aega. Pildil pesamuna Mikuga kelgutamas.

Jüri Mõis ja tema “poisid”

Kui mul on vaja tarka meest taskus, siis kutsun “poisid” (Hannes Tamjärv, Olari Taal, Toomas Sildmäe – toim) kohale. Nad panevad raha ja annavad meeskonnatööd. Need projektid, mida ma teen, on tihtipeale riskantsed, näiteks vaguniäri ja samamoodi Talot AS, mis on Eesti suuremaid raudbetoonkonstruktsioonide tootjaid, räägib Mõis.

na volikogus esimest viiulit. Täpselt sama lugu: lepivad mingi vale kokku ja vannuvad seda nagu tõtt, unustades, et eksisteerib ka objektiivne tegelikkus. Niisugune mentaliteet tuleb poliitilisest süsteemist välja juurida,” tõdeb Mõis.

Ta on veendunud, et Reformierakond puhas-tatakse. “Kui nad ise sellega hakkama ei saa, siis pühivad valijad nad välja. Võimalik, et see asi ei ole nii drastiline ja nad saavad ise suuremat sorti kaadrimuudatustega hakkama,” lausub Mõis.

SAVISAAR – VIIMANE REVOLUTSIONÄÄR

Rohkem emotsioone aga tekitab Mõisas Savisaar, kes on muu hulgas tema sõber. “Ta on viimane revolutsionäär, kes on Eesti poliitikasse jäänud. Siim Kallas on lahkunud Eesti igapäevapoliitikast ja teisedki taasiseseisvumise olulised tegijad – Mart Laar, Tiit Vähi, Andres Tarand, Jüri Adams jne – on taandunud. “Savisaar on tõsine inimene, kes on loonud tugeva meeskonna,” märgib Mõis.

Kui Mõis veel poliitikas oli – ta tuli sealt ära kaksteist aastat tagasi –, oli juba tekkinud poliitikute seas komme, et Savisaarega ei ole vii-

sakas üldse rääkida. “Mina muidugi seda halba kommet ignoreerisin ja häbimärgistasin, kuidas suutsin, aga ega ma sellega midagi ei saavutanud. Nüüd on Savisaare meeskond juba 12 aastat Tallinna juhtimises olnud ning kogu selle aja jooksul on teised poliitikud lubanud Savisaart kuku-tada ja temaga üldse mitte läbi käia,” räägib Mõis.

Samas on keskpartei poolte Tallinna elanike valimiseelistus ja kõik koostöövalistajad üritavad seega tema hinnangul edu saavutada loosungiga “Ignoreerime pooli tallinlasi!”. “Iga mõistliku poliitilise jõu eesmärk peaks olema koostöö Keskerakonnaga Tallinna juhtimises, mitte selle välistamine,” leiab ta.

KESKERAKOND VÕTAB JÄLLE OMA

Mõis on üsna veendunud, et Savisaar saab kohalikel valimistel 51% kätte. “Keskerakonna juhitas Tallinnas on probleeme, aga praegune reaalsus paistab olema, et kes tahab Tallinnas midagi korda teha, peab minema Keskerakonda,” ütleb ta. Rääkides järgmistest riigikogu valimistest, usub Mõis, et uus peaminister on Sven Mikser.